

ประกาศโฆษณาการรับขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

เลขที่คำขอ	57100111	วันที่ยื่นคำขอ	22 กันยายน 2557
สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์	กลองเอกราช (Klong Ekkarat)		
รายการสินค้า	กลองยาว กลองเพล (กลองทัด)		
ผู้ขอขึ้นทะเบียน	นายเฉลิม เผ่าพยัคฆ์		
ที่อยู่	35 ตำบลเอกราช อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง		

1. คุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะเฉพาะของสินค้า

คำนิยาม

กลองเอกราช (Klong Ekkarat) หมายถึง กลองยาวหรือกลองเพล (กลองทัด) ที่ทำจากไม้เนื้ออ่อน นำมาขึ้นรูปทรงตามประเภทของกลองที่มีขนาดเล็กจนถึงขนาดใหญ่ และประเภทสวยงาม โดยมีหนังกลองทำมาจากหนังสัตว์หลายชนิดตามความเหมาะสม ผลิตตามกรรมวิธีและภูมิปัญญาอันเป็นเอกลักษณ์โดยช่างฝีมือที่มีความชำนาญเฉพาะตัว ผลิตในเขตพื้นที่ที่กำหนดของตำบลเอกราช อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง

ลักษณะของสินค้า

(1) ประเภทของกลอง แบ่งเป็น

- ประเภทเครื่องดนตรี ที่มีขนาดเล็กจนถึงขนาดใหญ่ เช่น กลองยาว กลองเพล (กลองทัด หรือกลองศึก)

เป็นต้น

- ประเภทสวยงาม ที่มีขนาดเล็กจนถึงขนาดใหญ่ เช่น กลองประดับตกแต่ง กลองที่ระลึก เป็นต้น

(2) ลักษณะทางกายภาพ

- กลองยาว เป็นกลองหน้าเดียวที่มีรูปร่างกลมยาวตัวกลองตอนหน้ามีขนาดใหญ่ใช้หนังหนังส่วนตอนกลางมีขนาดเล็กเรียวยาวและตอนปลายหรือฐานกลองจะบานคล้ายดอก ลำโพงมีสายสะพายสำหรับสะพายบ่า

- กลองเพล หรือ กลองทัด เป็นกลองสองหน้าขนาดใหญ่ ขึ้นหน้าทั้งสองข้างด้วยหนังสัตว์ เช่น หนังควาย ตรีงด้วยหมุดหุ่นกลองทำจากไม้เนื้ออ่อน กลึงคว้านข้างในจนเป็นโพรง ป่องตรงกลางเล็กน้อย หมุดที่ตรีงหนังเรียกว่า แส้ ทำด้วยไม้หรืองาหรือกระดูกสัตว์ ตรงกลางหุ่นกลองมีห่วงสำหรับแขวน เรียกว่า หูระวิง กลองทัดจะมีขนาดหน้ากว้างเท่ากันทั้งสองข้าง มี 2 ลูก ลูกที่มีเสียงสูงตีตั้ง “ตุ้ม” เรียกว่า ตัวผู้ และลูกที่มีเสียงต่ำตีตั้ง “ต้อม” เรียกว่า ตัวเมีย ใช้ไม้ตี 1 คู่ กลองทัดใช้บรรเลงในวงปี่พาทย์โดยเล่นคู่กับตะโพน

- กลองประดับตกแต่ง หรือกลองที่ระลึก เป็นกลองที่ผลิตขึ้นตามความต้องการของตลาด โดยจะมีรูปร่างหรือรูปทรงเช่นเดียวกับกลองที่เป็นเครื่องดนตรี แต่จะมีขนาดและรูปแบบที่ปรับเปลี่ยนไปตามความเหมาะสม ซึ่งมีทั้งขนาดใหญ่ ขนาดปกติ และขนาดเล็กหรือขนาดจิ๋ว โดยอาจมีการทำลวดลายหรือทาสีต่างๆ หรือในรูปแบบอื่นๆ ตามความเหมาะสมหรือเพื่อความสวยงาม

2. กระบวนการผลิต

2.1 วัตถุดิบ

(1) วัตถุดิบที่ใช้ทำตัวกลอง

(1.1) กลองยาว ใช้ไม้เนื้ออ่อนจากต้นไม้ขนาดใหญ่ เช่น ต้นจามจุรี (ต้นก้ามปูหรือต้นฉำฉา) ต้นมะม่วง ต้นขนุน และต้นกระท้อน เป็นต้น ที่มีอายุ 10 ปี ขึ้นไป

(1.2) กลองเพลหรือกลองทัด ใช้ไม้เนื้ออ่อนจากต้นไม้ขนาดใหญ่ เช่น ต้นจามจุรี (ต้นก้ามปูหรือต้นฉำฉา) และต้นมะม่วง เป็นต้น ที่มีอายุ 40 -50 ปีขึ้นไป

(1.3) ไม้เนื้ออ่อนที่นำมาใช้ต้องมีลักษณะรูปทรงที่เหมาะสมต่อการนำมาทำตัวกลอง (หุ่นกลอง) เช่น ไม้ต้องมีความแน่น ต้องเป็นไม้ที่โตเต็มที่แล้ว ลำต้นกลมและตรง ไม่โค้งงอ ไม่มีโพรงขนาดใหญ่และไม่มีตาไม้ในเนื้อไม้มาก เป็นไม้ในทีดอน (เนื้อไม้จะแข็งแกร่งกว่าเนื้อไม้ที่ขาดน้ำ) เป็นต้น จึงจะสามารถนำมาเจาะกลึงได้อย่างสะดวก และได้กลองที่มีคุณภาพดี ซึ่งเป็นไม้เนื้ออ่อนในชุมชนพื้นที่ตำบลเอกราช หรือพื้นที่อื่นที่มีคุณภาพตามลักษณะข้างต้น

(2) วัตถุดิบที่ใช้ในการขึ้นหน้ากลอง

(2.1) กลองยาว ใช้หนังสัตว์ เช่น หนังวัว หนังควายบางๆ หรือในอดีตใช้หนังม้า หนังแพะ และหนังงูเหลือม เป็นต้น

(2.2) กลองเพลหรือกลองทัด ใช้หนังสัตว์ เช่น หนังควายหนา เป็นต้น

(2.3) หนังสัตว์ที่นำมาใช้ต้องมีลักษณะที่เหมาะสมต่อการขึ้นหน้ากลอง เช่น หนังวัวจะต้องเป็นวัวไทยแท้ เป็นวัวแก่ ตัวเมีย อายุ 10 - 15 ปี ส่วนหนังควายจะต้องเป็นควายไทยแท้ ตัวเมีย อายุ 10 - 15 ปี ขึ้นไป ลักษณะของหนังต้องไม่ยืด มีความสม่ำเสมอ มีความนุ่ม ยืดหยุ่นดี เป็นต้น จึงจะเหมาะในการนำมาทำหน้ากลอง จะให้เสียงที่ก้องกังวาน และมีความสวยงาม ซึ่งเป็นหนังสัตว์จากในพื้นที่หรือพื้นที่อื่นที่มีคุณภาพตามลักษณะข้างต้น

2.2 วิธีการผลิต

(1) ขั้นตอนการผลิตกลองยาว

(1.1) ตัดไม้ออกเป็นท่อน ๆ ตามขนาดและความต้องการ แล้วเลื่อยเปลือกหรือตากเปลือกออกให้รอบทุกท่อน

(1.2) การทำหม้อกลองและฐานกลองด้านล่าง โดยนำท่อนไม้ที่ตากเปลือกนอกออกแล้ว วัดตั้งแต่ขอบหน้ากลองลงไปประมาณ 1 ฟุต ส่วนนี้เรียกว่า หม้อกลอง ถัดลงไปคือคอกกลอง ลำเทียน และลำโพงหรือฐานกลองตามลำดับ เริ่มจากตั้งแต่หม้อกลองลงไปถึงปลายฐานด้านล่าง โดยตากช่วงปลายฐานด้านล่างให้บานออกสำหรับตั้งวางกลองได้ ความกว้างของหน้ากลองน้อยกว่าฐานกลอง 1 นิ้ว หรือปฏิบัติตามความเหมาะสมของแต่ละราย

(1.3) การชุบโพรงกลองยาว เจาะไม้ให้เป็นรูแล้วชุบเนื้อไม้ตรงกลางหน้ากลองออกจนกระทั่งทะลุ ส่วนนี้เรียกว่า โพรงกลองยาว เซาะชุบในเนื้อไม้ให้เรียบและสม่ำเสมอทุกส่วน ใช้เตาพ่นไฟ (กาพ่น) เพื่อเผาเสี้ยนไม้ในกลองให้เรียบแล้วใช้กระดาษทรายขัด ส่วนรูลำเทียนก็ขัดให้เรียบ ตกแต่งภายนอกให้ได้รูปทรงที่สวยงาม ขัดผิวให้เรียบ เซาะทำร่องตรงขอบเว้ากลอง สำหรับไว้ร้อยเชือก แล้วขัดและทาแล็คเกอร์เฉพาะผิวไม้ด้านนอก แต่งขอบฐานกลองโดยใช้ลวดเหล็กหรืออะลูมิเนียมรัดเป็นวงกลมเพื่อไม่ให้ฐานกลองแตกร้าว หรือปฏิบัติตามความเหมาะสมของแต่ละราย

(1.4) การขึ้นหน้ากลองยาว ควรเลือกหนังวัวตัวเมีย สังกะตจากตำแหน่งตะคุย (โหนก) ถ้ามีโหนกจะเป็นวัวตัวผู้หนังจะย่น ใช้ไม่ได้ เมื่อได้หนังมาให้ทำความสะอาด แล้วนำไปตรึงเพื่อตากแดด 3 วันขึ้นไป ชูดขนและขัด ตกแต่งหนังให้เรียบเสมอกัน หากมีตำหนิจะใช้งานไม่ได้ เมื่อได้หนังที่มีคุณภาพแล้วนำไปแช่น้ำเพื่อให้หนังนิ่ม ตัดหนังให้เป็นวงกลม กลองยาวขนาดมาตรฐานจะแบ่งร่องกลองให้เท่ากัน 12 ช่องๆ ละ 4 รู รวม 48 รู เพื่อร้อยหนังปรับแรงเสียง นำขดลวดมาครอบหน้ากลองแล้วพันด้วยหนังหุ้มขดลวด (ลวดปากกลอง) ตั้งทิ้งไว้เพื่อรอหนังหน้ากลองแห้งสนิท ใช้เชือกในลอนหรือในสมัยก่อนใช้หนังเส้นเล็กๆ เรียกว่า ไส้ละมาน (หนังเรียด) ร้อยในรูหนังหน้ากลองให้เป็นปม สำหรับร้อยสายโยงปรับแรงเสียงและใช้ขดลวดอีกขดหนึ่งครอบที่คอกกลองด้านล่าง (ลวดคอกกลอง) ใช้สำหรับเป็นตัวยึดของสายโยงปรับแรงเสียง โดยโยงสายปรับแรงเสียงสลับไปมาระหว่างคอกกลองกับปากกลอง ในระหว่างนี้ ต้องพรมน้ำลงบนหนังให้หนังนิ่มก่อนแล้วตั้งให้ตั้งที่สุด จึงร้อยสายปรับแรงเสียงบริเวณที่ผิวหน้า ตั้งทิ้งไว้จนกว่าหนังจะแห้ง หรือปฏิบัติตามความเหมาะสมของแต่ละราย

(1.5) การทดสอบเสียงกลองยาวให้มีเสียงดังที่ได้มาตรฐาน โดยใช้ข้าวสุกบดละเอียดผสมขี้เถ้า ตีหน้ากลองเพื่อตั้งเสียง ซึ่งแต่ละตัวจะตีไม่เท่ากัน ให้ทดลองตี ถ้าตีตมมากเสียงทุ้ม ถ้าตีตมน้อยเสียงสูง ให้ใส่พอประมาณตามความต้องการของผู้ใช้งาน โดยทดลองตีและฟังเสียง แล้วใช้รักษาที่บริเวณจุดกึ่งกลางหน้ากลองเพื่อให้เป็นที่ยุติในการตีและช่วยในการปรับเสียง รวมทั้งช่วยในการรักษาหนังกลองอีกด้วย หรือปฏิบัติตามความเหมาะสมของแต่ละราย

(1.6) ขั้นตอนการแต่งกลองยาว เพื่อเพิ่มความสวยงาม โดยใช้ผ้าที่มีลวดลายสวยงามจัดตกแต่งให้เป็นชุดหรือทีมกลองยาว หรือปฏิบัติตามความเหมาะสมของแต่ละราย

(2) ขั้นตอนการผลิตกลองเพลหรือกลองทัด

(2.1) ตัดไม้ออกเป็นท่อนๆ ตามขนาดและความต้องการ

(2.2) ขึ้นรูปทรงพุ่มตามแบบมาตรฐาน ให้ได้รูปทรงกลองตามต้องการ แล้วเจาะคว้านให้เป็นโพรงด้านในนำหุ่นกลองไปตากหรืออบเพื่อทำให้ไม้แห้ง หรือปฏิบัติตามความเหมาะสมของแต่ละราย

(2.3) การขึ้นหน้ากลองเพลหรือกลองทัด ควรใช้หนังควายหนา นำมาทำความสะอาด ตากหนัง ชูดขน และขัดตกแต่งหนังตามวิธีเดียวกับกลองยาว เมื่อได้หนังที่มีคุณภาพแล้ว นำไปแช่น้ำ เพื่อให้หนังนิ่ม แล้วตัดหนังให้เป็นวงกลม เส้นผ่านศูนย์กลางต้องมากกว่าหน้ากลอง ขนาดมาตรฐานจะต้องแบ่งร่องกลองให้เท่ากัน 6 ช่องๆ ละ 2 รู รวม 12 รู เพื่อไว้สำหรับร้อยหนัง ตั้งหนังให้ตั้งโดยอุปกรณ์ช่วย ทุกๆ เข้าใช้สากไม้หรือค้อนปอนด์ทุบหนังหน้ากลอง

ให้ยึดเรียกว่าการซ่อมกลอง หนึ่งจะตึงขึ้นเรื่อยๆ เป็นการตั้งเสียงไปในตัว ทำเช่นนี้เป็นประจำทุกวัน จากนั้นกลับอีกด้าน หนึ่งด้วยวิธีเดียวกัน แล้วตัดแต่งขอบหนังหน้ากลองทั้งสองให้สวยงาม ใช้สีดำหรือรักทาที่บริเวณศูนย์กลางของกลอง จึงเสร็จขั้นตอน หรือปฏิบัติตามความเหมาะสมของแต่ละราย

(2.4) ตกแต่งด้วยน้ำมันและแล็คเกอร์เคลือบเงา กลองบางลูกอาจลงรักปิดทอง หรือปฏิบัติตามความเหมาะสมของแต่ละราย

(3) ขั้นตอนการ ผลิตกลองระดับตกแต่ง หรือกลองที่ระลึก หรือกลองโดยทั่วไป

(3.1) การสร้างหุ่นกลอง หรือการสร้างตัวกลอง ต้องเลือกขนาดของไม้ให้เหมาะสมกับขนาดและชนิดของกลองที่ต้องการ นำไม้มาเลื่อยให้ได้ขนาดของกลองแต่ละชนิด แล้วตากให้เป็นรูปร่างกลองอย่างคร่าวๆ จึงนำมาเจาะรูให้ได้รูปร่างและขนาดที่ต้องการ หรือปฏิบัติตามความเหมาะสมของแต่ละราย

(3.2) การเจาะรูกลอง คือ การคว้านเนื้อไม้ข้างในตัวกลองออก และต้องเจาะให้ทะลุตลอดทั้งใบ แล้วใช้เครื่องมือเจาะเนื้อไม้ให้ได้ขนาดตามความเหมาะสม หลังจากนั้นจึงตกแต่งความเรียบร้อยของผิวกลองด้านใน หรือปฏิบัติตามความเหมาะสมของแต่ละราย

(3.3) ตากแดด หลังจากทำหุ่นกลองและเจาะรูกลองแล้ว ต้องนำไม้ที่ทำกลองมาตากแดด จนกว่าเนื้อไม้จะแห้งสนิท การใช้เวลาดตากแดดขึ้นอยู่กับกลองแต่ละขนาด หรือปฏิบัติตามความเหมาะสมของแต่ละราย

(3.4) การขัดผิว กลองที่ผ่านการตากแดดจนแห้งสนิทแล้ว ต้องทำให้เสี้ยนภายในกลองหลุดออก โดยใช้เครื่องมือแล้วใช้กระดาษทรายขัดอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้ผิวเรียบยิ่งขึ้นนั้น จากนั้นใช้ดินสอพองผสมกับน้ำมันทาให้ทั่วตัวกลอง เพื่อให้เนื้อดินสอพองแทรกเข้าไปในเนื้อไม้ที่ขรุขระแล้วตากแดดให้แห้งสนิท ขัดผิวให้เรียบยิ่งขึ้นด้วยกระดาษทรายอีกครั้งหนึ่ง หรือปฏิบัติตามความเหมาะสมของแต่ละราย

(3.5) การตกแต่งลวดลายกลอง เมื่อตกแต่งผิวจนเรียบดีแล้ว จึงนำมาทาสีหรือทาน้ำมันขัดเงาเพื่อให้เกิดความมันวาวและสวยงามยิ่งขึ้น และก่อนที่จะขึ้นหน้ากลอง ต้องใส่ยากันมอด ปลวก เพื่อให้กลองมีอายุการใช้งานยาวนาน หรือปฏิบัติตามความเหมาะสมของแต่ละราย

(3.6) การขึ้นหน้ากลอง กลองแต่ละชนิดมีการขึ้นหน้ากลองที่แตกต่างกัน จึงเป็นไปตามความเหมาะสมของแต่ละราย

2.1 การบรรจุทึบห่อ

- (1) รายละเอียดบนฉลากหรือบรรจุภัณฑ์ ให้ประกอบด้วยคำว่า“กลองเอกราช” หรือ “Klong Ekkarat”
- (2) ให้ระบุวัสดุที่ใช้ทำกลอง ประเภทกลอง ข้อเสนอแนะในการเก็บรักษา หรืออื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อผู้ผลิตและผู้บริโภค
- (3) ให้ระบุชื่อผู้ผลิตและที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้

3. ความสัมพันธ์ระหว่างสินค้ากับแหล่งภูมิศาสตร์

ลักษณะภูมิประเทศ

ตำบลเอกราช อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง ตั้งอยู่ที่ละติจูด 14 องศา 48 ลิปดาเหนือ และลองจิจูดที่ 100 องศา 43 ลิปดาตะวันออก อยู่ทางทิศตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยาห่างจากอำเภอป่าโมกประมาณ 2 กิโลเมตร สภาพพื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่มคล้ายอ่างกระทะ ดินเป็นดินเหนียวปนทราย ประชากรส่วนใหญ่

ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ค้าขาย และอุตสาหกรรมในครัวเรือน ตำบลเอกราช หมู่ที่ 3 หมู่ที่ 6 และหมู่ที่ 7 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำกลองซึ่งเป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือน ลักษณะภูมิอากาศ จัดอยู่ในเขตร้อนชื้นและเป็นแบบฝนเมืองร้อนโดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงกุมภาพันธ์ ทำให้อากาศหนาวเย็นและแห้งแล้ง และได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงกันยายน ทำให้มีเมฆมากและฝนตกชุก จากสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศทำให้พื้นที่มีต้นจามจุรี (ต้นก้ามปูหรือต้นฉำฉา) ต้นมะม่วง ต้นขนุน และต้นกระท้อน ที่ปลูกตามริมคันนาหรือสวนเป็นไม้เนื้ออ่อนที่ปลูกขึ้นง่ายและโตเร็วสามารถนำไม้ในพื้นที่ไปใช้เป็นวัตถุดิบหลักของการทำกลองที่มีคุณภาพดี ในอดีตเมื่อเลิกจากการทำนาก็จะทำกลองยามว่าง ซึ่งขั้นตอนการทำกลองต้องอาศัยอากาศมาเป็นเทคนิคอย่างหนึ่งของการทำกลองได้แก่ การทำตัวกลองหรือหุ่นกลองต้องอาศัยแสงแดดโดยนำไปตากแดดเพื่อให้เนื้อกลองแห้งสนิท จะทำให้เนื้อไม้อยู่ตัวไม่หดหรือขยายตัว เวลาขึ้นหน้ากลองก็จะไม่เกิดปัญหาหน้ากลองย่น การตากหนังต้องอาศัยแสงแดดเช่นเดียวกัน ซึ่งวิธีการตากหนังต้องเอาด้านพั้งผัดขึ้นด้านบนด้านขนไว้ด้านล่าง และต้องให้สูงจากพื้นดิน 1 คืบ เพื่อให้อากาศถ่ายเทและกันความชื้น การขึ้นหน้ากลองต้องอาศัยอากาศในตอนเช้าจะทำให้หนังขยายตัวเต็มที่พอในช่วงบ่ายจะหดตัวลงทำให้หน้ากลองตึง การทดสอบคุณภาพเสียงกลองจะอาศัยอากาศในตอนเช้าโดยการทุบทำให้หน้ากลองมีความตึงขึ้นเรื่อยๆเป็นการตั้งเสียงกลองไปในตัว ซึ่งเสียงจะเปลี่ยนทุกวันอากาศจึงเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้กลองมีคุณภาพดี ด้วยลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศรวมถึงภูมิปัญญาความเชี่ยวชาญของคนในพื้นที่ทำกลองมาเป็นเวลานานทำให้ **กลองเอกราช** เป็นกลองที่ดีมีคุณภาพและมีมาตรฐานจึงเป็นที่ยอมรับว่ามีลักษณะที่ดีแตกต่างจากกลองที่ผลิตจากแหล่งอื่นทั่วไป

ประวัติความเป็นมา

กลองเอกราช เริ่มมีการผลิตขึ้นในปี พ.ศ.2470 หรือเมื่อกว่า 90 ปีที่ผ่านมา โดยนายเพิ่ม ภูประดิษฐ์ ซึ่งเป็นนักดนตรีไทยเคยเล่นดนตรีอยู่ในวัง เมื่อมีครอบครัวจึงมาตั้งรกรากถิ่นฐานอยู่ที่ตำบลเอกราช อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง โดยได้ตั้งวงลิเกและวงปี่พาทย์เป็นของตนเอง และได้เริ่มทำกลอง 2 ประเภท คือ กลองยาวกับกลองเพล (กลองทัด) ต่อมากลองของนายเพิ่ม ภูประดิษฐ์ ใช้ได้ดีและมีประสิทธิภาพจนเป็นที่รู้จักของนักดนตรีอย่างแพร่หลายจึงเริ่มทำกลองขึ้นเป็นจำนวนมากตามความต้องการของวงดนตรีไทย และได้ถ่ายทอดวิชาการทำกลองให้กับลูกศิษย์ซึ่งเป็นสมาชิกในวงปี่พาทย์ ซึ่งต่อมาได้แยกไปประกอบอาชีพทำกลองอย่างแพร่หลายจนกลายเป็นชุมชนหมู่บ้านทำกลอง จึงอาจกล่าวได้ว่าบรรดาช่างทั้งหมดในหมู่บ้าน ได้รับการถ่ายทอดโดยตรงจากนายเพิ่ม ภูประดิษฐ์ หรือเรียนรู้จากศิษย์กลุ่มนี้ และมีการถ่ายทอดสืบต่อกันมาสู่ลูกหลาน จนเป็นหมู่บ้านทำกลองที่มีความเชี่ยวชาญในการทำกลองต่างๆ กลองไทยจำนวนมากที่ใช้กันอยู่ในขณะนี้ มีแหล่งผลิตมาจากพื้นที่นี้ทั้งสิ้น ทำให้ชุมชนนี้มีจุดเด่นคือผลิตกลองที่มีคุณภาพดี นอกจากจะทำกลองเพื่อใช้เป็นเครื่องดนตรีแล้ว ยังผลิตเป็นของที่ระลึกด้วย ซึ่งเป็นงานหัตถกรรมของชาวบ้านแห่งตำบลเอกราชจนได้รับคัดเลือกเป็น 1 ใน 10 เมืองต้นแบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของกระทรวงพาณิชย์ในปี 2554 และเป็นหมู่บ้านทำกลองและศูนย์ซ่อมกลองแห่งเดียวที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ดังปรากฏในคำขวัญของจังหวัดอ่างทองที่ว่า “พระสมเด็จเกษไชโย หลวงพ่อโตองค์ใหญ่ วีรไทยใจกล้า ตุ๊กตาชาววัง โด่งดังจักสาน ถิ่นฐานทำกลอง เมืองสองพระนอน” **กลองเอกราช** มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางในหมู่ชาวไทยและชาวต่างชาติในด้านการทำกลองของประเทศไทยและถือเป็นสินค้าต้นแบบหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของอำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง

4. ขอบเขตที่ตั้งแหล่งภูมิศาสตร์

ขอบเขตพื้นที่การผลิตกลองเอกราช ครอบคลุมพื้นที่หมู่ที่ ๓ หมู่ที่ ๖ และหมู่ที่ ๗ ของตำบลเอกราช อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง รายละเอียดปรากฏตามแผนที่

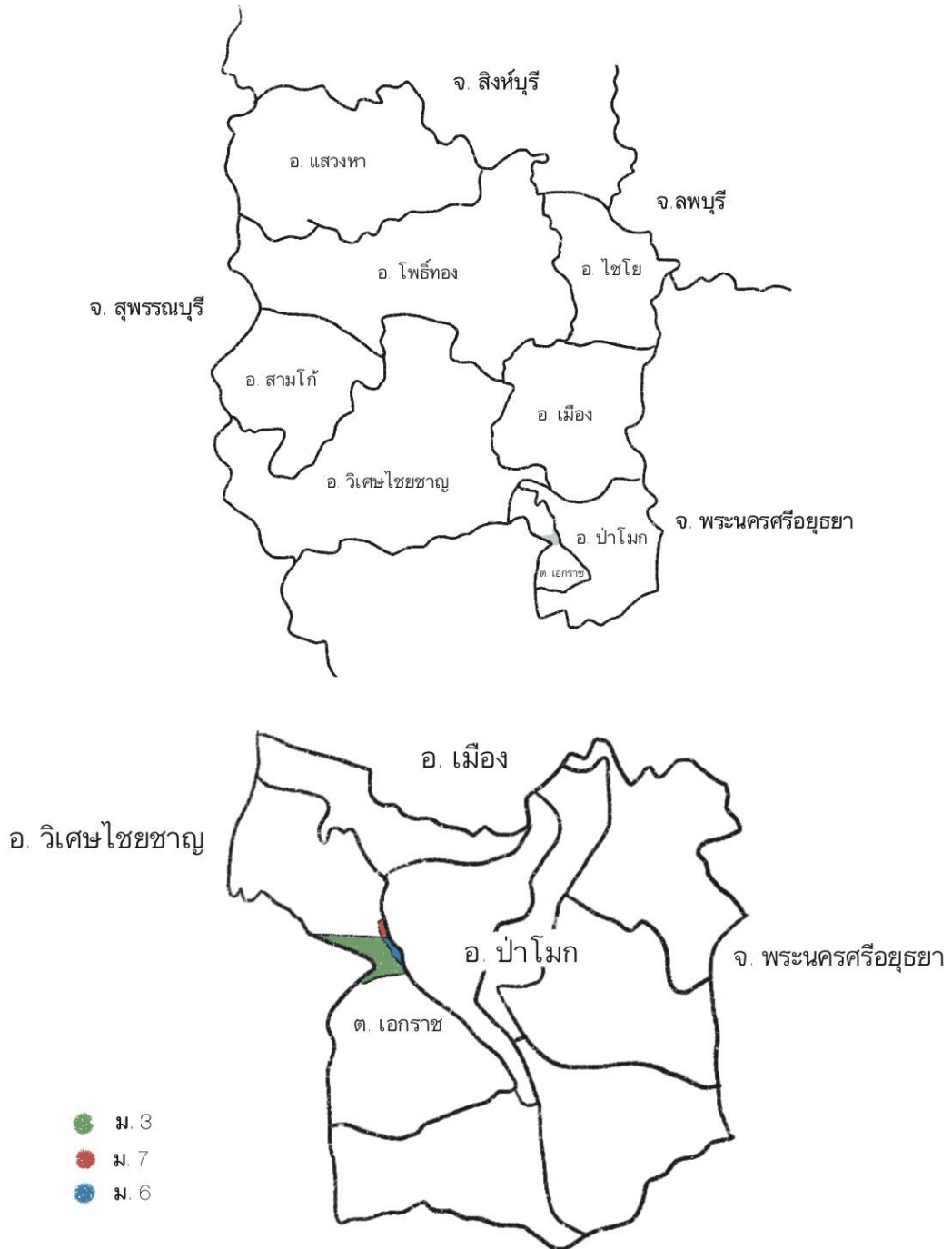
5. การพิสูจน์แหล่งกำเนิด

- (1) กลองเอกราช จะต้องมีการผลิตในเขตพื้นที่ที่กำหนด ตามกระบวนการผลิตข้างต้น
- (2) กระบวนการผลิตจะต้องผ่านการควบคุมตรวจสอบ คือ มีการขึ้นทะเบียนสมาชิกผู้ผลิต ผู้ประกอบการค้ากลองเอกราช รวมทั้งต้องมีเอกสารกำกับเพื่อการตรวจสอบย้อนกลับได้

6. เงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา 15

- (1) จัดให้มีการขึ้นทะเบียนสมาชิกผู้ผลิตและผู้ประกอบการค้าที่ประสงค์จะขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ กลองเอกราช
- (2) ผู้ขอขึ้นทะเบียนสมาชิกผู้ผลิตและผู้ประกอบการค้า จะต้องปฏิบัติตามคู่มือการปฏิบัติงานสำหรับสมาชิก ผู้ขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ กลองเอกราช และดำเนินการตามแผนการควบคุมตรวจสอบ ทั้งกระบวนการผลิตในระดับ ผู้ผลิตทางระดับจังหวัด

แผนที่แสดงแหล่งภูมิศาสตร์ คลองเอกราช

ขอบเขตพื้นที่การผลิตคลองเอกราช ครอบคลุมพื้นที่หมู่ที่ ๓ หมู่ที่ ๖ และหมู่ที่ ๗ ของตำบลเอกราช
อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง